

[Bjørn Poulsen.]

hvervudsøvelsen, og som derfor – lad os sige det åbent – kommer til at koste penge. Vil regeringen det?

Det er for at få afklaret spørgsmål som disse, at denne forespørgsel er rejst.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Vi har nu af hr. Bjørn Poulsen fået at vide, at baggrunden for den stillede forespørgsel er de stærke påvirkninger, som det danske fiskeri-erhverv er udsat for i denne periode, bl. a. som følge af de ændrede fiskerigrænser, etableringen af EF-havet, kvoteringer osv.

Jeg vil imidlertid gerne indledningsvis understrege, at udviklingen og beskæftigelsen inden for fiskerierhvervet i det sidste års tid må siges at have været tilfredsstillende.

Går vi tilbage til 1975, oplevede fiskeriet en række økonomiske vanskeligheder, som navnlig skyldtes den internationale konjunkturedgang. Dette førte til, at man fra regeringens side tog initiativ til en række foranstaltninger, der sigtede på dels under det forventet midlertidige tilbageslag at opretholde et effektivt erhverv, indtil vanskelighederne var overvundet, dels at sikre, at man i størst muligt omfang kunne bevare beskæftigelsen inden for fiskeindustrien og blandt de udøvende fiskere på havet, et ønske, der ifølge sagens natur var særlig fremtrædende på baggrund af den arbejdsløshed, man i øvrigt var vidne til i andre erhverv.

De foranstaltninger, der i 1975 blev gennemført på national basis i form af f. eks. oliestøtte til fiskerne samt i EF i form af lagerstøtte og eksportrestitutions til visse torskefiskeprodukter, som blev finansieret af EF, kan netop tages som et udtryk for regeringens vilje til aktivt at støtte et erhverv, når produktion og beskæftigelse er truet. Gennemførelsen af de nævnte EF-ordninger skyldtes ikke mindst et stærkt pres fra dansk side.

Vi har i 1976 oplevet et nyt rekordår for dansk fiskeri både med hensyn til værdien af de samlede fangster, der er øget med ca. $\frac{1}{3}$ i forhold til 1975, og med hensyn til eksporten af fisk og fiskevarer, således at denne i 1976 nåede op på 3,1 mia kr., hvilket repræsenterer en stigning på næsten 30 pct. i forhold til 1975.

Denne udvikling skyldtes i væsentlig grad forbedrede internationale afsætningsvilkår, men kan ligeledes tages som et udtryk for, at

den politik, regeringen gennemførte i 1975, og som opnåede bred tilslutning i folketinget, viste sig at være rigtig. Beskæftigelsen i fiskeriet og fiskeindustrien i 1976 har da også været langt mere tilfredsstillende end i de fleste andre erhverv.

Disse foranstaltninger, sammenholdt med de forbedrede internationale konjunkturer for fiskeriet med hensyn til afsætningen, er netop det fundamentale grundlag og dermed det udgangspunkt, hvorfra vi i de kommende år skal søge at fastholde erhvervets placering, både med hensyn til beskæftigelse og produktion. Den afgørende forudsætning for, at dette skal lykkes, vil naturligvis være udviklingen i fiskebestandene og dermed i vidt omfang udefra kommende forhold, som vi kun i begrænset målestok har indflydelse på. Dette er en situation, som vi ofte har stået i, når spørgsmålet om Danmarks økonomiske forhold har været drøftet.

Jeg finder det derfor påkrævet, at jeg ved denne lejlighed lidt mere udførligt omtaler de forventninger, vi fra regeringens side har til mulighederne for i den nærmeste fremtid at opretholde det hidtidige fiskerimønster. Dette er fortsat regeringens politik i de internationale fiskeriforhandlinger, der efter den 1. januar 1977 fortrinsvis finder sted inden for EF og dermed inden for rammerne af medlemsstaternes udvidede fiskerigrænser i Nordsøen og Nordatlanten.

Hvad tilførslen af råvarer angår, må fiskerierhvervet se i øjnene, at der – i hvert fald i en årrække – vil være fastsat begrænsninger i fangsterne, og at så godt som alle traditionelle fangstpladser i den periode vil være omfattet af sådanne kvoteringer.

Overfiskning har fundet sted eller truer for de fleste konsumfisks vedkommende, og en styring af fiskeriindsatsen er påkrævet for at genopbygge bestandene eller holde dem på et tilstrækkelig højt niveau til at sikre et fortsat rentabelt fiskeri.

Til denne biologiske situation er så yderligere kommet de omsiggribende udvidelser af fiskerigrænserne. EFs medlemslande har udvidet til 200 sømil i Nordsøen og Nordatlanten og er i øjeblikket ved at udarbejde indholdet af den fælles fiskeripolitik, der efter alt at dømme også vil hvile på kvotasystemer. Dette gælder både det midlertidige regime for 1977 og det mere langsigtede regime, som man imidlertid